

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudců JUDr. Naděždy Řehákové a Mgr. Martina Kříže v právní věci žalobce : M. P., zast. Mgr. Janem Mlynarčíkem, advokátem se sídlem Mladá Boleslav, Boženy Němcové 593, proti žalovanému: Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců (dříve Policie České republiky, služba cizinecké policie, ředitelství služby cizinecké policie), se sídlem Praha 4, náměstí Hrdinů 3, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21.6.2010, č.j. CPR- 3193/ČJ-2010-9CPR-C241,

t a k t o :

- I. Žaloba se z a m í t á.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Policie ČR, Oblastního ředitelství služby cizinecké policie Ústí nad Labem, Inspektorátu cizinecké policie Ústí nad Labem, ze dne 27.1.2010, č.j. CPUL-06018/CI-2009-044063, ve věci zrušení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem výkonu manažerské činnosti v právnické osobě podle ust. § 46 odst. 1 s odkazem na ust. § 37 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců (dále jen zákon o pobytu cizinců), a prvoinstanční správní rozhodnutí potvrzeno.

Žalobce v podané žalobě namítal pochybení správních orgánů obou stupňů, které nepřihlédly k tomu, že se žalobce v době jejich rozhodování osvědčil, resp. hledí se na něj, jakoby nebyl odsouzen. Kromě toho žalobce vykonal víc než polovinu trestu zákazu činnosti,

proto soud rozhodl o vrácení řidičského oprávnění. Žalobce se po uvedené dobu nedopustil jiného protiprávního jednání a spáchání trestného činu bylo výjimečným vybočením z jinak řádného života. Zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník (dále jen trestní zákoník) stejně jako ust. § 2 zákona č. 500/2004 Sb., o správním řízení (dále jen správní řád) chrání veřejný zájem. Žalobce po spáchání trestného činu vedl a i nadále vede řádný život, nikdy nerozporoval ani nerozporuje skutečnost, že spáchal a byl odsouzen za úmyslný trestný čin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 201 odst. 1, 2 písm. c) trestního zákona a to i přesto, že ve své výpovědi na Policii ČR uvedl, že musel odvést do nemocnice svého zraněného kolegu ze stavby. Mohlo se jednat o případ krajní nouze, jímž by byla vyloučena protiprávnost jeho jednání, nicméně po vydání trestního příkazu musel odjet na Ukrajinu, proto nepodal odpor a rozhodnutí trestního soudu nabylo právní moci. Poukázal na to, že podle důvodové zprávy k zákonu o pobytu cizinců je institut zrušení povolení k dlouhodobému pobytu pouze jednou z dalších možností, jak ukončit předčasně pobyt cizince na území ČR. Jeho trestní zachovalost by se měla posuzovat podle ust. § 174 zákona o pobytu cizinců. K tomu zdůraznil, že byl sice pravomocně odsouzen za úmyslný trestný čin, ale v době vydání rozhodnutí, tj. dne 27.1.2010, měl již správní orgán I. stupně k dispozici soudní rozhodnutí, podle kterého se žalobce ve zkušební době podmíněného odsouzení osvědčil. Podle ust. § 83 odst. 4 trestního zákoníku platí, že se na žalobce hledí, jako kdyby odsouzen nebyl.

Žalobce dále tvrdil, že má celou svou rodinu a příbuzné v České republice, na jeho příjmech je přímo závislá jeho dcera, žijící v ČR. Zrušení povolení k pobytu mělo a bude mít na žalobce zásadní dopad, sice se dopustil protiprávního jednání, nicméně uložené tresty vykonal nebo mu byly na zkušební dobu podmíněně odpuštěny. Zrušení pobytu na území ČR by jej vystavilo do svízelné situace a v podstatě by se jednalo o další trest za ojedinělé porušení zákona. Rodinné vazby mezi otcem a dcerou, mezi bratry žalobce a dalšími příbuznými, osvědčují, že v daném případě lze použít § 37 odst. 2 zákona o pobytu cizinců, i když žalovaný konstatoval opak.

Žalobce žádal, aby soud žalobou napadené rozhodnutí, jakož i rozhodnutí správního orgánu I. stupně, zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný uváděl obdobně jako v odůvodnění svého rozhodnutí. Zdůraznil, že zájem společnosti převažuje nad zájmy jednotlivce a žádné z práv uvedených v Listině základních práv a svobod nezakládá nárok cizince na pobyt na území ČR, neboť takové právo je dáno pouze občanům ČR. Stejně tak neexistuje ústavně zaručené právo cizinců na pobyt na území ČR, neboť je věcí suverénního státu, za jakých podmínek připustí pobyt cizího státního příslušníka s ohledem na vlastní zájmy na svém území. Podle žalovaného bylo žalobou napadené rozhodnutí vydáno v souladu se zákonem, obě správní rozhodnutí vykazují náležitosti požadované ust. § 68 správního řádu. Dále poukázal na znění ust. § 2 odst. 1 citovaného zákona s tím, že součástí právního řádu jsou i zákony ústavní, tedy především Ústava ČR a normy, které mají charakter ústavních zákonů, tj. Listina základních práv a svobod, přičemž ústavní zákony mají pro aplikační praxi význam ten, že právní předpis nižší právní síly – zákon je třeba vykládat a aplikovat vždy v kontextu s ústavními zákony. Stejně tak správní orgány jsou povinny respektovat příslušné články Listiny základních práv a svobod, Všeobecné deklarace lidských práv a Evropské úmluvy o lidských právech, neboť tyto mají přednost před zákony samotnými. Zájem společnosti převažuje nad zájmy jednotlivce. Žalovaný žádal, aby soud žalobu zamítl.

Soud o věci jednal bez nařízení ústního jednání podle ust. § 51 odst. 1 s.r.s., neboť účastníci takový postup soudu akceptovali.

Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, v rozsahu žalobou tvrzených bodů nezákonností, kterými je vázán, podle skutkového a právního stavu ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Při posouzení soud vyšel z následující právní úpravy:

Podle ust. § 174 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců v rozhodném znění za trestně zachovalého se pro účely tohoto zákona považuje cizinec, který nemá ve výpisu z evidence Rejstříku trestů záznam, že byl pravomocně odsouzen za spáchání trestného činu.

Podle ust. § 46 odst. 1 téhož zákona pro povolení k dlouhodobému pobytu platí obdobně § 31 odst. 1, § 33, 34, 37, 38, § 55 odst. 1, § 56, § 58 odst. 3 a § 62 odst. 1 vztahující se na vízum k pobytu nad 90 dnů. K žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu podle § 42 je cizinec dále povinen předložit doklad o cestovním zdravotním pojištění, které odpovídá podmínkám uvedeným v § 180j odst. 1. Současně je povinen předložit doklad o zaplacení pojistného uvedeného na dokladu o cestovním zdravotním pojištění. To neplatí, pokud je cizinec zdravotně pojištěn podle zvláštního právního předpisu.

Podle ust. § 37 odst. 1 písm. a) téhož zákona Policie zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů, jestliže cizinec byl pravomocně odsouzen za spáchání úmyslného trestného činu.

Podle § 37 odst. 2 téhož zákona Policie dále zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů, jestliže a) cizinec v žádosti o udělení víza uvedl nepravdivé údaje nebo k žádosti předložil padělané nebo pozměněné doklady, b) cizinec přestal splňovat některou z podmínek pro udělení víza, c) policie při pobytové kontrole [§ 167 písm. d)] zjistí skutečnost podle § 9 odst. 1 písm. a) nebo b) a 1. cizinec ve lhůtě stanovené policií nepředloží potvrzení o tom, že požádal o vydání nového cestovního dokladu, nebo 2. ačkoli je důvod pro vydání cizineckého pasu nebo cestovního průkazu totožnosti, cizinec o vydání tohoto cestovního dokladu policii nepožádá, d) cestovní doklad cizince byl orgánem státu, který jej vydal, prohlášen za neplatný nebo odcizený a cizinec nepředloží potvrzení podle písmene c) bodu 1 nebo z důvodu podle písmene c) bodu 2, e) cizinec nesplnil povinnost podle § 88 odst. 2, f) jiný stát Evropské unie nebo smluvní stát uplatňující společný postup ve věci vyhošťování rozhodl o vyhoštění cizince ze svého území^{9a)} z důvodu odsouzení cizince k trestu odnětí svobody v délce nejméně 1 rok anebo pro důvodné podezření, že spáchal závažnou trestnou činnost nebo takovou činnost připravuje na území některého státu Evropské unie nebo smluvního státu uplatňujícího společný postup ve věci vyhošťování, a dále z důvodů porušení právních předpisů upravujících vstup a pobyt cizinců na jejich území, anebo g) cizinec při pobytové kontrole nepředloží doklad o cestovním zdravotním pojištění, které odpovídá podmínkám uvedeným v § 180j odst. 1, nepředloží doklad o zaplacení pojistného, uvedeného na dokladu o cestovním zdravotním pojištění nebo doklad o zdravotním pojištění podle zvláštního právního předpisu 8c), a to ani ve lhůtě stanovené policií, za podmínky, že důsledky tohoto rozhodnutí budou přiměřené důvodu pro zrušení platnosti víza. Při posuzování přiměřenosti policie přihlíží zejména k dopadům tohoto rozhodnutí do soukromého a rodinného života cizince.

Žalobce v podané žalobě namítal nezákonnost rozhodnutí správních orgánů obou stupňů s tím, že institut zrušení povolení dlouhodobého pobytu je pouze jednou z možností jak ukončit předčasně pobyt cizince na území ČR podle zákona o pobytu cizinců, sice byl pravomocně odsouzen za úmyslný trestný čin, ale v době vydání prvostupňového rozhodnutí

měl již tento správní orgán k dispozici soudní rozhodnutí, podle kterého se žalobce ve zkušební době podmíněného odsouzení osvědčil a hledí se na něj jako by odsouzen nebyl. Dále tvrdil, že vykonal více než polovinu trestu zákazu činnosti a proto soud rozhodl o vrácení řídičského oprávnění. Jiného protiprávního jednání se nedopustil, spáchání trestného činu bylo výjimečným vybočením. Žalobce tak nejen podle trestního zákoníku, ale i podle § 2 správního řádu, který rovněž chrání veřejný zájem, po spáchání trestného činu vedl a vede řádný život.

K tomu z obsahu spisového materiálu vyplynulo, že cizinecká policie na základě sdělení Okresního soudu v Mladé Boleslavi (dále též OS Mladá Boleslav), resp. trestního příkazu vydaného tímto soudem, zahájila u žalobce z moci úřední správní řízení ve věci zrušení platnosti jeho povolení k dlouhodobému pobytu, neboť byl pravomocně odsouzen za spáchání úmyslného trestného činu. V oznámení o zahájení správního řízení cizinecká policie poukázala na znění ust. § 46 odst. 1 a ust. § 37 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců a poskytla žalobci potřebná procesní poučení (oznámení o zahájení správního řízení ze dne 19.3.2009, č.j. CPUL-06018/CI-2009-044063). Oznámení o zahájení správního řízení žalobce převzal dne 19.3.2009. Z trestního příkazu OS Mladá Boleslav ze dne 20.11.2008, č.j. 1T 256/2008-43, vyplynulo, že žalobce byl uznán vinným trestného činu ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 201 odst. 1, 2 písm. c) trestního zákona a byl odsouzen podle § 201 odst. 2 citovaného zákona k trestu odnětí svobody na 6 měsíců, podle § 55 odst. 1a § 59 odst. 1 trestního zákona byl výkon podmíněně odložen na zkušební dobu 1 roku, podle § 49 odst. 1, § 50 odst. 1 trestního zákona byl žalobci dále uložen trest zákazu řízení motorových vozidel na dobu 20 měsíců. Trestní příkaz nabyl právní moci dne 6.12.2008. Dále z obsahu spisového materiálu vyplynulo, že cizinecká policie opakovaně zjišťovala stav rejstříku trestů u žalobce a k jeho žádosti ze dne 21.11.2009 řízení přerušila do doby rozhodnutí OS Mladá Boleslav o upuštění od výkonu trestu zákazu činnosti (usnesení o přerušování řízení ze dne 23.11.2009, č.j. CPUL-06018/CI-2009-044063). Jak vyplývá z usnesení OS Mladá Boleslav bylo u žalobce podmíněně upuštěno od výkonu zbytku trestu zákazu řízení motorových vozidel, současně byla podle § 63 odst. 2 trestního zákona stanovena zkušební doba na jeden rok (usnesení OS v Mladé Boleslavi ze dne 10.12.2009, č.j. 1T 256/2008-60, v právní moci dne 10.12.2009).

Podle obsahu protokolu o vyjádření účastníka správního řízení (ze dne 22.1.2010, č.j. CPUL-06018/CI-2009-044063) podal žalobce prostřednictvím právníka již v létě 2009 návrh na upuštění od výkonu trestu, řízení o tomto návrhu bylo zastaveno, neboť návrh byl podán předčasně. V říjnu 2009 podal s právníkem návrh znovu, měl za to, že směřuje k upuštění od trestu a výmazu z rejstříku. Soud návrhu vyhověl, ale pouze změnil trest zákazu řízení na podmínku. Nyní půjde jeho právník znovu podat žádost na soud, tentokrát už na úplné zrušení a výmaz z rejstříku trestů. Pobyt jinde než v České republice si nedovede představit, má zde několik českých kamarádů a kolegů, nic trestného nedělá, proto soud jeho návrhu vyhověl, bohužel to špatně s právníkem sepsali. V ČR má skoro celou rodinu, a to dva bratry s jejich rodinami, dceru L., která bydlí v L., a dále přítelkyni N. Z., známost trvá již 9 let. Kdyby musel odjet na Ukrajinu, neměl by kde bydlet, protože manželka má také nového přítele, nenašel by práci, na Ukrajině by byl zbytku rodině na obtíž, museli by jej živit, všechny peníze co vydělá, dává svým dvěma dcerám, na Ukrajinu jezdí pouze na návštěvu.

Podle výpisu z evidence rejstříku trestů aktuálního před vydáním prvostupňového rozhodnutí (výpis ze dne 21.1.2010, číslo žádosti 49702084) má žalobce v evidenci rejstříku trestů záznam, že byl pravomocně odsouzen za spáchání trestného činu, přičemž u trestu odnětí svobody – podmíněně s výměrou na 6 měsíců, zkušební dobou jednoho roku, se osvědčil ke dni 20.1.2010, u trestu zákazu činnosti s výměrou 20 měsíců, došlo k podmíněnému upuštění od výkonu trestu dne 10.12.2009 se zkušební dobou do **10.12.2010**, tj. na jeden rok.

Rozhodnutím správního orgánu I. stupně (ze dne 27.1.2010, č.j. CPUL-06018/CI-2009-044063) byla žalobci podle § 46 odst. 1 s odkazem na § 37 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců zrušena platnost povolení k pobytu za účelem účasti v právnické osobě na území ČR. V odůvodnění správní orgán I. stupně popsal skutkový stav, poukázal na rozhodnutí OS Mladá Boleslav, podle kterého došlo u žalobce pouze ke změně druhu trestu za spáchání úmyslného trestného činu. K tomu konstatoval znění ust. § 174 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců a uvedl, že žalobce i nadále nesplňuje podmínku trestní zachovalosti. O odvolání, v němž žalobce argumentoval obdobně jako v podané žalobě, rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím, kterým prvostupňové správní rozhodnutí potvrdil.

Z uvedeného je zřejmé, že před vydáním rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo z rejstříku trestů ze dne 22.1.2010 zjištěno, že se žalobce osvědčil u trestu odnětí svobody, u trestu zákazu řízení motorových vozidel došlo pouze k podmíněnému upuštění od výkonu se stanovením zkušební doby na jeden rok, tj. **do 10.12.2010**. Žalovaný rozhodoval o oprávněm prostředku žalobce za nezměněného skutkového stavu, neboť i v době vydání žalobou napadeného rozhodnutí, t.j. dne 21.6.2010, měl žalobce v evidenci rejstříku trestů záznam, že byl pravomocně odsouzen za spáchání trestného činu se zkušební dobou zákazu řízení motorových vozidel do 10.12.2010. Správní orgány obou stupňů tedy nepochybily, pokud podle ust. § 46 odst. 1 ve spojení s ust. § 37 odst. 1 písm. a) zrušily platnost žalobcova povolení k dlouhodobému pobytu na území ČR za účelem výkoný manažer – účast v právnické osobě z důvodu nedoložení trestní zachovalosti podle § 174 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců, podle kterého za trestně zachovalého se pro účely tohoto zákona považuje cizinec, který **nemá** ve výpisu z evidence rejstříku trestů záznam, že byl pravomocně odsouzen za spáchání trestného činu. Pokud žalobce v této souvislosti namítal, že institut zrušení povolení dlouhodobého pobytu je pouze jednou z možností, jak ukončit předčasně pobyt cizince na území ČR, je třeba k tomu uvést, že podle citovaného ust. § 46 odst. 1 ve spojení s § 37 odst. 1 písm. a) zákon policii neumožňuje jakékoliv správní uvážení, ale ukládá jí zrušit platnost dlouhodobého pobytu, pokud byl cizinec pravomocně odsouzen za spáchání úmyslného trestného činu. K tomu soud poukazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu (dále jen NSS) ve věci sp.zn. 7As 21/2008. Správní orgány nemohly přihlédnout k tomu, že se žalobce ve zkušební době podmíněného odsouzení k trestu odnětí svobody osvědčil, neboť i nadále trval trest zákaz řízení motorových vozidel, od jehož výkonu byl sice podmíněně upuštěno, ovšem se zkušební dobou do 10.12.2010, tedy zkušební dobou, jejíž konec nastal až po vydání žalobou napadeného rozhodnutí. Neobstojí tak tvrzení žalobce, že se na něj hledí, jako by odsouzen nebyl, neboť jeho tvrzení je v rozporu s údaji v rejstříku trestů, rozhodnými ke dni vydání rozhodnutí správních orgánů obou stupňů. Ze stejných důvodů správní orgány ani soud nemohly přihlédnout k tomu, že žalobce po spáchání trestného činu vedl a vede řádný život. Soud proto tuto žalobní námitku neshledal opodstatněnou.

Soud nemohl vejít ani na námitku stran rodinných vazeb mezi žalobcem a jeho dcerou, mezi žalobcem a jeho bratry a dalšími příbuznými, kteří žijí na území ČR s poukazem na ust. § 37 odst. 2 zákona o pobytu cizinců. Podle citovaného zákonného ustanovení Policie zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů z důvodu uvedených pod písm. a) až g) s tím, že při posuzování přiměřenosti přihlíží zejména k dopadům tohoto rozhodnutí do soukromého a rodinného života cizince. V projednávané věci však žalobci byla zrušena platnost povolení k dlouhodobému pobytu z důvodu ust. § 37 odst. 1 písm. a), nikoliv odst. 2 zákona o pobytu cizinců, přičemž v ust. § 37 odst. 1 citovaného zákona není cizinecká policie povinností přihlížet při svém rozhodování k dopadům do soukromého a rodinného života cizince, jak je tomu u odst. 2, vázána. Soud k tomu opětovně poukazuje na stanovisko NSS ve věci sp.zn. 7As 21/2008, podle kterého „veřejný zájem na tom, aby se v České republice nezdržovali cizinci, kteří spáchali úmyslnou trestnou činnost, má (mimo jiné) podle § 37 odst. 1 písm. a)

zákona o pobytu cizinců přednost před právem cizince, jenž takový trestný čin spáchal, na ochranu jeho rodinného života ve smyslu článku 32 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. V takových případech dochází ke střetu práva na ochranu rodinného života cizince a veřejného zájmu na ochraně společnosti, přičemž ze znění ust. § 31 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců je zřejmé, že zákonodárce považoval za nutné pro ochranu tohoto veřejného zájmu stanovit jako jednu z podmínek udělení a prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu a jako důvod ke zrušení tohoto povolení, aby se jednalo o cizince, který nepáchá úmyslnou trestnou činnost. Veřejný zájem na tom, aby se na území ČR nezdržovali cizinci, kteří spáchali úmyslný trestný čin, za nějž byli odsouzeni a mohli tedy představovat, byť jen potencionální hrozbu pro společnost, je mnohem důležitější a závažnější než individuální právo tohoto cizince na ochranu jeho rodinného života“.

Soud proto žalobu podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, žalovanému správnímu orgánu, který měl úspěch, však důvodně vynaložené náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 23. ledna 2014

JUDr. Ivanka Havlíková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Matznerová, DiS.